

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 127.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789628448/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

over de puddrede Trætøpper saae man Søens speilklare Flade, og i Baggrunden kunde man skimte Byens Kirketaarne igjennem Taagen. Der er ofte en Stilhed udbredt over et Vinterlandskab, som giver det en Hyggelighed man forgjæves vil søge i en anden Aarstid.

Augusta følte netop Indtrykket deraf da hun sagde:

Hvor her er smukt; saa stille og saa venligt. O, hvor jeg er lykkelig.

Paa min Sjæl, udbrod Capitainen, det er sjældent at høre Nogen sige, han er lykkelig, om han ogsaa eier Gaard og Gods og fuldt op i alle Maader. Og De, mit Barn?

Hvad skulde jeg da ønske mere, spurgte hun og lænede sig op imod Vilhelm; aa jo, rettede hun sig og rakte sin Haand til Felix; jeg vilde ønske, at vi alle vare saa lykkelige som jeg.

En enkelt Solstraale faldt igjennem Vinduet og kastede sit Lys over den Lykkeliges smukke Ansigt. Vilhelm hvidskede sagte til hende; Capitainen klinkede med Felix, der derefter sagde:

Ja, De er lykkelig, Augusta, men Faa fortjener det som De. Og jeg veed ikke hvorfor, men det forekommer mig, at Deres Ønske maa blive opfyldt; at jeg ogsaa – jeg vil troe, at De har bedet for mig, en Retfærdigs Bøn siger man formaaer meget. O jeg er saa let; det er Deres Ord, jeg skylder det.

Jeg vil tro, det er Vinen, sagde Augusta.

Men vi lærte i Skolen, at i Vinen boer Sandhed; jeg troer derpaa. Ja, Hr. Capitain, endnu er alle Dages Aften ikke kommen. Mine Herrer, jeg tillader mig at foreslaae: Emilie St. Clair.

Skaalen blev drukket; men Capitainen og Vilhelm loe saa smaat til hinanden. Felix saae det, og sagde:

Det er det samme, Capitain, De kan faae lidt paa Randen om De ønsker det, at det ikke vil vare længe med Forlovelsen.

Det var Satans, sagde Capitainen, jeg parerer ellers aldrig, men jeg synes fra mit Standpunkt af, som min Hr. Søn udtrykker sig, at jeg ikke godt kan undslaae mig. Men til hvornaar?

Idag en Maaned, saa drikke vi hendes Skaal i Champagne, og min med, dersom det bliver Dem, der betaler.

Holdt, sagde Capitainen.

Han bliver slem imorgen, hvidskede Augusta til Vilhelm; saaledes var han ogsaa i forrige Uge engang, da han troede i Skumringen at have seet hende stirre ud af Vinduet. Men Dagen efter var han næsten fortvivlet, og neppe til at styre.